

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

ارسلان علی محمد صالح

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

امام حسین علیہ السلام

از نگاه نبوی

احمد محیطی اردکانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام حسین (ع) از نگاه نبوی

نویسنده:

احمد محیطی اردکانی

ناشر چاپی:

احمد محیطی اردکانی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	امام حسین(ع) از نگاه نبوی
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	واسطه فیض انبیا
۷	عترت پیامبر
۷	آیه تطهیر
۷	حدیث ثقلین
۸	پاره تن پیامبر
۹	خبر شهادت
۹	تربت سرخ
۹	راز بوسه‌های پیامبر
۱۰	فضائل و ویژگی‌ها
۱۰	اشاره
۱۰	نامگذاری
۱۰	خلیفه الله در زمین و سرور جوانان بهشت
۱۰	زینت آسمان‌ها و زمین
۱۱	اثمه از صلب حسین
۱۱	برترین انسان
۱۱	فراق جانگداز
۱۲	پاورقی
۱۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

امام حسین(ع) از نگاه نبوی

مشخصات کتاب

نوع: مقاله

پدید آور: محیطی اردکانی، احمد ۱۳۳۵-

عنوان و شرح مسئولیت: امام حسین (ع) از نگاه نبوی [منبع الکترونیکی] / احمد محیطی اردکانی

توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۶ بایگانی: ۳۹.۱KB)

موضوع: حسین بن علی(ع)، امام سوم

مقدمه

اساسی ترین مسأله در هر مکتبی، حفظ و نگهداری آن از انحرافات و تضمین بقای آن است که این افتخار در مکتب اسلام و تشیع به نام اباعبدالله الحسین علیه السلام ثبت شده است. بدین جهت بارها پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «حسین منی و انا من حسین» [۱]؛ حسین از من است و من از حسینم. یعنی نه تنها حسین فرزند من می باشد، بلکه بقای دین و آیین من نیز از اوست و اسلام به واسطه فداکاری و جانبازی او و یارانش باقی می ماند. در این گفتار کوتاه، بر آن شدیم تا گوشه ای از شخصیت والای امام حسین علیه السلام را از نگاه در یکتای خلقت، پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله و سلم به تماشا بنشینیم.

واسطه فیض انبیا

اکثر انبیای الهی، به ویژه پیامبران اولوالعزم، هر گاه به مشکلی بزرگ برخورد نمودند، برای حل آن، خداوند متعال را به انوار طیبه پنج تن آل عبا علیهم السلام سوگند می دادند. [۲] برخی از آنها وقتی به نام امام حسین علیه السلام می رسیدند، غمگین می شدند و اشک می ریختند. وقتی از علت آن سؤال کردند، خبر شهادت مظلومانه اباعبدالله الحسین علیه السلام را شنیدند و به عزاداری پرداختند. ابن عباس می گوید: از پیامبر گرامی اسلام سؤال کردم: آن کلماتی که حضرت آدم علیه السلام از پروردگارش دریافت نمود و به واسطه آن توبه اش پذیرفته شد، چه بود؟ پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: حضرت آدم از خدا خواست به حق محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین علیهم السلام توبه اش پذیرفته شود. خداوند نیز توبه او را قبول کرد. [۳]. در الدّر الثمین، در تفسیر قول خداوند: «فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ» این گونه آمده است: حضرت آدم بر ساق عرش، نام های پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه علیهم السلام را مشاهده کرد و جبرئیل به او تلقین کرد که بگوید: «یا حمیدٌ بِحَقِّ محمدٍ، یا عالمیُّ بِحَقِّ علی، یا فاطرٌ بِحَقِّ فاطمه، یا مُحَسِّنٌ بِحَقِّ الحسن و الحسین و منکَ الاحسان» هنگامی که حضرت آدم علیه السلام نام امام حسین علیه السلام را بر زبان جاری ساخت، گریان شد و قلبش خاشع گردید. حضرت آدم علیه السلام گفت: ای جبرئیل! چرا پس از گفتن نام حسین، قلبم شکست و اشکم جاری گردید؟ جبرئیل خبر شهادت امام حسین علیه السلام و چگونگی مصائب او را تشریح نمود و هردو چون مادر جوان مرده، عزاداری و گریه و ناله نمودند. [۴]. نظیر این توسلات و خبریافتن از شهادت امام حسین علیه السلام برای نوح، ابراهیم و اسماعیل علیهم السلام زکریا، سلیمان، موسی، عیسی علیهم السلام، نیز ذکر شده است. [۵]. این که خداوند متعال قبل از تولد امام حسین علیه السلام در عالم دنیا، پیامبران و اولیای خودش را با حادثه عاشورای حسینی آشنا می کند و چشم آن ها را اشک بار می سازد، از عظمت و ارزش والای حسین بن علی علیه السلام و قیام و شهادت وی حکایت می کند، گرچه دست یابی به فهم عمیق

آن، در فکر بشر نمی‌گنجد.

عترت پیامبر

پیامبر گرامی اسلام، بارها امیر مؤمنان، فاطمه، حسن و حسین علیهم‌السلام را به عنوان عترت و اهل بیت خود معرفی نمود و در موقعیت‌های مختلف و حوادث گوناگونی آنها را عِدَلِ قرآن قرار داد و پذیرش ولایت و اطاعت آنها را بر همه لازم دانست. روایات زیادی در این زمینه از شیعه و اهل سنت نقل شده است که بعضی از آنها را در این جا یادآور می‌شویم.

آیه تطهیر

ام سلمه می‌گوید: روزی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در خانه من بود. دخترش، فاطمه علیها‌السلام غذایی از آرد و شیر (حریره) برای رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم آورد. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: شوهر و دو فرزندت را نیز دعوت کن. ام سلمه می‌گوید: علی، حسن و حسین علیهم‌السلام آمدند و از آن غذا تناول کردند و در زیر کسای پیامبر قرار گرفتند و من در اتاق خودم مشغول نماز بودم. پس خداوند متعال این آیه را بر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نازل فرمود: «أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا» [۶]؛ خداوند متعال اراده فرمود تا ناپاکی‌ها را از شما، اهل بیت دور سازد و شما را پاک و پاکیزه گرداند. پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم دامن کسا را گرفت و همه را پوشاند و دست خود را از کسا بیرون آورد و به سوی آسمان دراز کرد و گفت: این‌ها افراد برگزیده و اهل بیت من هستند. خدایا! پلیدی و ناپاکی را از اینها دور نما. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم این جمله را دوبار تکرار نمود. ام سلمه می‌گوید: من نزد آنها رفتم و عرض کردم: یا رسول الله! آیا من نیز با شما هستم؟ پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: خوب هستی، تو خوب هستی [۷] (کنایه از این که از اهل بیت نیستی، گرچه تو انسان خوبی هستی). این روایت، در کتب روایی شیعه و بسیاری کتب اهل سنت آمده است. [۸]. نظیر این روایت در مورد آیه مباهله ذکر شده است.

حدیث ثقلین

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بارها فرمود: «أَنْتَ تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمَا بِيَمَانِي بَعْدِي، أَحَدُهُمَا عَظَمُ مِنَ الْآخَرِ، كِتَابُ اللَّهِ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، وَعَتْرَتِي أَهْلُ بَيْتِي، وَ لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَى الْحَوْضِ، فَانظُرُوا كَيْفَ تَخْلَفُونِي بِهِمَا»؛ [۹]. «من (از میان شما می‌روم و) دو چیز گران‌بها را در میان شما می‌گذارم. اگر بعد از من، به آن دو تمسک نمایید گمراه نمی‌شوید. یکی از آن دو از دیگری بزرگ‌تر است و آن، کتاب خدا (قرآن کریم است که چون) ریسمانی از آسمان به زمین کشیده شده است. (یک سر آن به دست خدا و سر دیگر آن به دست مردم است.) و (دیگری) عترت و اهل بیت من هستند و این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند، تا کنار حوض کوثر بر من وارد شوند. پس دقت کنید، با عترت من چگونه رفتار خواهید کرد.» این روایت از شیعه و اهل سنت به حدّ تواتر نقل شده است و جای هیچ شک و تردیدی باقی نمی‌گذارد. [۱۰]. عبدالله بن یحیی می‌گوید: همراه امیر مؤمنان علی بن ابی‌طالب علیه‌السلام به سوی صفین در حرکت بودیم. نزدیک نینوا رسیدیم. حضرت علی علیه‌السلام فریاد زد: ای عبدالله! صبر کن! آن حضرت فرمود: روزی نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رفتم که از چشمانش اشک می‌ریخت. عرض کردم: ای رسول خدا! پدر و مادرم به فدایت، چرا گریه می‌کنی؟ آیا کسی شما را رنجانده است؟ فرمود: نه، بلکه جبرئیل خبر شهادت حسین علیه‌السلام را در شطّ فرات برایم آورده است. آیا می‌خواهی از تربتش بیوی؟ عرض کردم: آری. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم مشتی از خاک را به من داد. بی‌اختیار گریستم. فرمود: نام آن سرزمین «کربلا» ست. وقتی حسین

علیه‌السلام دوساله شد، پیامبر به سفری رفت و در بین راه، کلمه استرجاع «اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ راجعون» را بر زبان جاری ساخت و اشک از دیدگانش فرو ریخت. از علت گریه آن حضرت سؤال شد. آن حضرت فرمود: جبرئیل از سرزمینی در کناره شطّ فرات به من خبرداد که نام آن کربلاست. فرزندم، حسین در آن جا کشته می‌شود. مثل این است که الآن قتلگاه و محلّ دفن او را می‌بینم و گویا مشاهده می‌کنم (اهل بیتش) را که چون اسیران بر محمل‌ها سوار می‌شوند و سر بریده فرزندم، حسین را برای یزید - لعنهُ‌الله علیه - هدیه می‌برند. به خدا سوگند! هیچ کس نیست که به سر بریده حسین علیه‌السلام نگاه کند و خوشحال شود، مگر این که (منافق است و) خداوند بین دل و زبانش جدایی قرار می‌دهد و عذاب دردناکی در انتظارش است. سپس پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم غمگین و محزون از سفر بازگشت، بر منبر بالا رفت، حسن و حسین علیهما‌السلام را نیز با خود بر بالای منبر برد و خطبه خواند و مردم را موعظه نمود. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم پس از این که از سخنرانی فارغ گشت، دست راست را روی سر حسن و دست چپ را روی سر حسین نهاد و فرمود: «اللَّهُمَّ اِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ وَ هَذَا اَطَائِبُ عَثَرَتِي وَ خِيَارُ اُرُومَتِي وَ اَفْضَلُ ذُرِّيَّتِي...؛ خدایا! محمد، بنده و فرستاده توست، و این دو پاکیزه‌ترین عترت من و برگزیده‌ترین خاندان من و برترین ذریه من هستند... جبرئیل به من خبرداد این فرزندم به وسیله سمّ شهید می‌گردد و آن یکی در میدان جنگ به خون می‌غلند. خدایا! شهادت را بر آنها مبارک گردان و آنها را از سروران شهدا قرار بده. خدایا! قاتل و کشنده وی را مبارک نگردان و او را خوار و ذلیل بساز و حرارت آتش را به او بچشان و او را در پایین‌ترین منازل جهنّم جای بده.» مردم گریه و ناله نمودند و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به آنها فرمود: ای مردم! شما برای حسین گریه می‌کنید و یاری‌اش نمی‌کنید! خدایا! تو ولی و یاورش باش. سپس فرمود: ای مردم! من از میان شما می‌روم و دو چیز گران‌بها را در بین شما باقی می‌گذارم: کتاب خدا و عترت و اصل و میوه دلم و جان خودم. این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند تا این که در روز قیامت بر لب حوض کوثر بر من وارد شوند. من از شما چیزی نمی‌خواهم جز آنچه را که خداوند مرا مأمور ساخته است تا از شما بخواهم و آن، دوستی اهل بیت من است. بر حذر باشید از این که در قیامت بر لب حوض در حالی با من ملاقات کنید که اهل بیت من از سوی شما اذیت شده باشند و بر آنها ظلم کرده یا آنها را به قتل رسانده باشید. آگاه باشید! امت در روز قیامت در سه گروه، هر کدام با پرچمی خاص نزد من می‌آیند؛ گروهی با پرچم سیاه وارد می‌شوند. آنها افرادی هستند که ملائکه از اعمال زشت آنها شیون می‌کنند. وقتی در مقابل من قرار می‌گیرند، از آنها سؤال می‌کنم: شما کیستید؟ آنها در حالی که نام مرا فراموش کرده‌اند، می‌گویند: ما عرب و یکتا پرست هستیم. می‌گویم: من احمد، پیامبر عرب و عجم هستم. می‌گویند: ما از امت تو هستیم. می‌گویم: با کتاب خدا و اهل بیت من، بعد از من چگونه رفتار نمودید؟ می‌گویند: کتاب خدا را ضایع نمودیم و عترت شما را با جدّیت تمام خواستیم از روی زمین برداریم و نابود سازیم. بعد از شنیدن این سخنان، از آنها رو می‌گردانم و آنها تشنه و رو سیاه برگردانده می‌شوند. سپس گروه دیگری با پرچم سیاه‌تری می‌آیند. می‌گویم: شما با ثقلین، یعنی کتاب خدا و عترت من، بعد از من چگونه رفتار نمودید؟ می‌گویند: با ثقل اکبر، یعنی قرآن مخالفت کردیم و ثقل اصغر، یعنی عترت و اهل بیت شما را هرچه توانستیم، اذیت نمودیم. می‌گویم: از من دور شوید! آنها را با روسیاهی و عطش باز می‌گردانند. سپس گروه سوم با پرچمی روشن و چهره‌هایی نورانی نزد من می‌آیند. می‌گویم: شما کیستید؟ می‌گویند: ما از امت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم و اهل کلمه توحید و تقوا هستیم. ما از بازماندگان اهل حق و حقیقت می‌باشیم. به کتاب خدا عمل نمودیم، حلال آن را حلال و حرام آن را حرام دانستیم، ذریه پیامبر خاتم را دوست داشتیم و بدان گونه که یار و مددکار خود بودیم. آنها را یاری نمودیم و با دشمنانشان جنگیدیم. پس به ایشان می‌گویم: بشارت باد بر شما! من پیامبر شما محمد هستم. در دنیا همان گونه که گفتید، بودید. سپس از آب کوثر به آنها می‌نوشانم. سیراب و خوشحال از آنجا باز گردانده می‌شوند و داخل بهشت می‌گردند و برای همیشه در آنجا می‌مانند. [۱۱].

امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: به پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم خبر دادند که امّ ایمن شب و روز گریه می‌کند. وی را به حضور پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم آوردند. آن حضرت پرسید: چرا گریه می‌کنی؟ گفت: خوابی دردناک دیده‌ام. فرمود: خوابت را بگو. گفت: بر من سخت است که خواب را بر زبان آورم. فرمود: خوابت آن گونه نیست که می‌پنداری. گفت: یا رسول الله! شبی در خواب دیدم پاره‌ای از پیکرت جدا شد و در خانه من افتاد. فرمود: امّ ایمن! آسوده باش! فاطمه پسری به دنیا می‌آورد، تو او را پرورش می‌دهی و نگهداری‌اش می‌کنی. او پاره تن من است که در خانه تو خواهد بود. امّ ایمن می‌گوید: روز هفتم، نوزاد را به نزد پیامبر بردم. حضرت فرمود: آفرین بر تو و نوزادی که در بغل داری! این است تعبیر خواب تو. [۱۲].

خبر شهادت

آنچه بیش‌تر از هر چیز در زندگی ابا عبدالله الحسین علیه‌السلام خصوصاً در زمان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و از زبان آن حضرت به چشم می‌خورد، این است که در حوادث زیادی، خبر از شهادت آن حضرت به میان می‌آید و پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم و همسران آن حضرت و اهل بیت علیهم‌السلام به یاد کربلا و حوادث دل‌خراش آن، اشک می‌ریزند. قیام و شهادت امام حسین علیه‌السلام نقطه عطفی در تاریخ اسلام بود؛ در صدر اسلام دو هجرت واقع شده: هجرت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از مکه به مدینه، که برای پایه گذاری مکتب نجات بخش اسلام بوده و هجرت امام حسین علیه‌السلام از مدینه به مکه و سپس به طرف کربلا، که برای حفظ آن بود. پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم می‌دانست که شهادت امام حسین علیه‌السلام اسلام را تا ابد حفظ می‌کند؛ به همین خاطر آن حضرت بیش‌ترین کلامش را در معرفی امام حسین علیه‌السلام و راه و روش او و شهادتش به کار گرفت.

تربت سرخ

امام باقر علیه‌السلام می‌فرماید: روزی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در خانه امّ سلمه بود. سفارش کرد: کسی نزد من نیاید. طولی نکشید که حسین علیه‌السلام در حالی که کودک بود، وارد شد و سراغ پیامبر را گرفت و بلافاصله خودش را به پیامبر رساند. امّ سلمه می‌گوید: به دنبالش دویدم (شاید مانع شوم). وقتی به او رسیدم، دیدم حسین صلی الله علیه و آله و سلم روی سینه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نشسته است و پیغمبر گریه می‌کند و چیزی در دست دارد. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: امّ سلمه! این جبرئیل است که به من خبر می‌دهد حسینم کشته خواهد شد. این هم خاک سرزمینی است که حسین در آنجا شهید می‌شود. آن را نزد خود نگهدار. هر وقت به خون تبدیل شد، حسینم کشته گردیده است. امّ سلمه عرض کرد: یا رسول الله! از خدا بخواه از او دفع کند. فرمود: خواستم و خدا وحی کرد: این درجه‌ای است که هیچ کس بدان نرسد (جز حسین علیه‌السلام). حسین، هر یک از پیروان خود را که شفاعت کند، پذیرفته می‌شود. حضرت مهدی علیه‌السلام فرزند او است. خوشا به حال کسی که از دوستان و پیروان حسین باشد! به خدا قسم آنها در روز قیامت رستگارند. [۱۳].

راز بوسه‌های پیامبر

امام باقر علیه‌السلام می‌فرماید: شیوه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم این بود که چون حسین علیه‌السلام نزد او می‌آمد، او را به پیش خود می‌کشاند و به امیر مؤمنان علیه‌السلام می‌فرمود: حسین را نگهدار. سپس جای جای بدن او را می‌بوسید و می‌گریست. حسین سؤال می‌کرد که: پدرجان! چرا گریه می‌کنی؟ پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرمود: پسر جانم! جای شمشیرهای را می‌بوسم

و می‌گیریم. [۱۴].

فضائل و ویژگی‌ها

اشاره

اباعبدالله الحسین علیه‌السلام سومین اختر تابناک آسمان امامت و ولایت، امامی معصوم، تربیت یافته در خانه عصمت و طهارت، تعلیم یافته از سرچشمه وحی و رسالت و پرورش یافته در دامن خاتم پیامبران، دارای فضائل و ویژگی‌های زیادی است که بعضی از آنها را از زبان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم متذکر می‌شویم:

نامگذاری

حضرت امام رضا علیه‌السلام می‌گوید: «چون امام حسین علیه‌السلام متولد شد، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم به اسماء بنت عمیس فرمود: فرزندم را بیاور. اسماء می‌گوید: حسین را در جامه سفیدی پیچیدم و به خدمت حضرت رسول بردم. آن حضرت او را گرفت و در دامن گذاشت. سپس در گوش راست او اذان و در گوش چپ او اقامه گفت. جبرئیل نازل شد و گفت: خداوند به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: چون علی علیه‌السلام نسبت به تو به منزله هارون نسبت به موسی علیه‌السلام است، پس او را به نام پسر کوچک هارون که «شیر» است، نامگذاری کن و چون زبان تو عربی است، او را «حسین» بنام. [۱۵].

خلیفه الله در زمین و سرور جوانان بهشت

ابن عباس می‌گوید: روزی رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بین اصحاب نشسته بود، حسن علیه‌السلام وارد شد. تا نگاه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بر او افتاد، گریست و فرمود: نزدیک بیا. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم او را به نزدیک خود کشید و بر زانوی راست خود نشاند. طولی نکشید، حسین علیه‌السلام وارد شد. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم تا او را دید، گریه کرد و او را نزدیک خود برد و بر زانوی چپ خود نشاند. سپس فاطمه علیها‌السلام وارد شد. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با دیدن او گریان شد و او را طرف راست خود نشاند. پس از آنها، حضرت علی علیه‌السلام وارد شد و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با دیدنش، اشک ریخت و او را در طرف چپ خود نشاند. اصحاب گفتند: ای پیامبر! هر کدام از آنها را مشاهده کردی، گریه نمودی! آیا در بین آنها هیچ کس نبود که با دیدنش مسرور شوی؟ پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در گفتاری طولانی به اوصاف آنها پرداخت و خبر شهادت آنها و مکر و حيله و ظلم امتش در باره آنها را بیان فرمود. آن حضرت در باره امام حسین علیه‌السلام چنین بیان داشت: «وَأَمَّا الْحُسَيْنُ، فَإِنَّهُ مِنِّي وَهُوَ ابْنِي وَوَلَدِي وَخَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ أَخِيهِ وَهُوَ إِمَامُ الْمُسْلِمِينَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَخَلِيفَةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ...» حسین از من است. او فرزند من و بعد از برادرش، بهترین فرد بین مردم، است. او پیشوای مسلمانان، سرور و مولای اهل ایمان، جانشین پروردگار جهانیان، فریادرس درماندگان، پناه پناه خواهان و حجت خدا بر تمام جهانیان است. پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم در ادامه سخنانشان فرمود: «وَهُوَ سَيِّدُ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَبَابُ نَجَاةِ الْأُمَّةِ، أَمْرُهُ أَمْرِي وَطَاعَتُهُ طَاعَتِي...» او سرور جوانان بهشت و باب نجات امت است. فرمان او، فرمان من است و فرمانبرداری از او، فرمانبرداری از من است. کسی که از او پیروی کند، از من است و کسی که با او مخالفت کند، از من نیست. [۱۶].

زینت آسمان‌ها و زمین

امام حسین علیه‌السلام می‌فرماید: هنگامی نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رفتم که اُبّی بن کعب نزد آن حضرت بود. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به من فرمود: «مَرْحَبًا بِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا زَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ خوش آمدی ای اباعبدالله! ای زینت آسمان‌ها و زمین!» اُبّی گفت: ای رسول خدا! چگونه فرد دیگری غیر از شما، زیور آسمان‌ها و زمین است؟ فرمود: سوگند به خدایی که مرا بحق، به پیامبری برانگیخت! حسین بن علی در آسمان‌ها بزرگوارتر است تا در زمین. سمت راست عرش خدای عزّوجلّ نوشته است: «مُصْبِحَ هُدًى وَ سَفِينَةَ نَجَاء...» (حسین) چراغ هدایت و کشتی نجات است. امام خیر، برکت، عزّت، فخر، دانش و ذخیره است. [۱۷].

ائمه از صلب حسین

بنابر روایات زیادی که از پیامبر و ائمه معصومین علیهم‌السلام رسیده است، امام معصوم از صلب پاک و طاهر اباعبدالله الحسین علیه‌السلام می‌باشند. امام حسین علیه‌السلام می‌گوید: «من و برادرم (در خردسالی) نزد جدّمان، رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رفتیم. آن حضرت من و برادرم را بر روی پاهای خود نشاند. سپس ما را بوسید و فرمود: «پدرم فدای شما دو امام صالح باد! خداوند شما را از من و پدر و مادران برگزید. از صلب تو - ای حسین - امام (دیگر) را برگزید که نهمین آنان قائم آنان - عجل الله تعالی فرجه - است. همه شما در فضیلت و منزلتی که نزد خدا دارید، برابرید.» [۱۸]. در روایت دیگری آمده است که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «روز قیامت، عرش خدا به تمام زینت‌ها آراسته می‌شود و امام حسن علیه‌السلام بالای یکی از منبرها و امام حسین علیه‌السلام بالای منبری دیگر قرار می‌گیرند. خداوند عرش را با وجود این دو بزرگوار می‌آراید، همچنان که دو گوشواره، زن را می‌آراید.» [۱۹].

برترین انسان

پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «حسن و حسین بعد از من و علی و مادرشان، بهتر از همه انسان‌های روی زمین می‌باشند و مادرشان بهترین زنان عالم است.» [۲۰]. در کتاب ادریس [۲۱] آمده است: «حضرت ادریس علیه‌السلام روزی به یاران خود رو کرد و فرمود: روزی فرزندان آدم علیه‌السلام در باره بهترین مخلوقات خدا بحث کردند. بعضی گفتند: پدر ما آدم بهترین مخلوق خدا است؛ چون که خدا او را با دست قدرتش خلق کرد و روح منسوب به خود را در او دمید و به امر او، فرشتگان به عنوان احترام آدم، او را سجده کردند و آدم را «معلم فرشتگان» خواند و او را خلیفه زمین قرار داد و اطاعت او را بر مردم واجب نمود. عده‌ای گفتند: نه، بلکه بهترین مخلوق خدا، فرشتگانند که نافرمانی از خدا نمی‌کنند... گروه سوم گفتند: بهترین خلق خدا، جبرئیل است که در درگاه خدا امین وحی می‌باشد. گروه دیگر، سخن دیگری گفتند و گفت و گو زیاد شد، تا این که حضرت آدم علیه‌السلام در مجلس حاضر گشت. پس از اطلاع از ماجرا به آنها فرمود: فرزندانم! آن طور که شما فکر می‌کنید، درست نیست. وقتی خداوند مرا آفرید و روحش را در من دمید، بلند شدم و نشستم، در حالی که به عرش خدا می‌نگریستم. ناگهان پنج نور در نهایت شکوه و کمال درخشش را دیدم که غرق در انوار آنها شدم. عرض کردم: خدایا! این پنج نور کیستند؟ فرمود: این پنج نور، نور «اشرف مخلوقات اند.» اینها باب‌های رحمت من و واسطه‌های بین من و مخلوقاتم هستند. اگر اینها نبودند، تو را و آسمان‌ها و زمین و بهشت و دوزخ و خورشید و ماه را نمی‌آفریدم. عرض کردم: خدایا! نام اینها چیست؟ فرمود: به عرش بنگر. وقتی نگاه کردم، این نام‌های پاک را یافتم: ... محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین علیهم‌السلام.» [۲۲].

فراق جانگداز

همان گونه که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به امام حسن و امام حسین علیهما السلام علاقه فراوان داشت؛ آنها نیز به پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم محبت شدید داشتند. ابن عباس می گوید: در لحظه آخر عمر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، حسن و حسین در حالی که می گریستند و شیون می نمودند، به بالین پیامبر آمدند و خود را روی پیامبر افکندند. حضرت علی علیه السلام خواست آنها را از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم جدا کند، ولی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: علی! بگذار من آنها را ببویم و آنان مرا ببینند، من از دیدار آنها بهره مند گردم و آنها نیز از دیدار من بهره گیرند. این دو فرزند بعد از من، ستم‌ها خواهند دید و مظلومانه کشته می شوند. آن گاه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم ۳ بار فرمود: خدا لعنت کند آنان را که به این دو فرزندم ظلم می کنند. [۲۳].

باورقی

- [۱] الحسین و السّنة، سید عبدالعزیز طباطبایی، ص ۱۳.
- [۲] بحار الانوار، علامه مجلسی، ج ۱۶، ص ۳۶۶.
- [۳] تفسیر نورالثقلین، عروسی، ج ۱، ص ۶۸.
- [۴] بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۴۵.
- [۵] همان، ص ۲۴۵ - ۲۴۳؛ نفس المهموم، محدث قمی، ترجمه کمره‌ای، ص ۱۶.
- [۶] احزاب / ۳۳.
- [۷] کتاب خصائص الوحي المبين، يحيى بن الحسن الحلبي، (ابن بطريق)، ص ۶۹؛ التورالمشتعل من كتاب ما نزل من القرآن في علي(ع)، ابن نعيم اصفهانی، ص ۱۸۶ - ۱۷۶.
- [۸] سنن الترمذی، محمد بن عیسی بن سورۀ، ج ۵، ص ۶۲۱، حدیث ۳۷۸۷؛ صحیح مسلم، بشرح الامام النووی، ج ۱۵، ص ۱۹۴ و ۱۹۵؛ ترجمه ریحانه رسول الله الشہید الحسین بن علی بن ابی طالب(ع)، من تاریخ مدینۀ دمشق، ابن عساکر، ص ۷۸ - ۷۶.
- [۹] خلاصۀ عبات الانوار فی امامۀ الائمۀ الاطهار، ج ۱، ص ۳؛ سنن الترمذی، ج ۵، ص ۶۲۲.]
- [۱۰] خلاصۀ عبات الانوار فی امامۀ الائمۀ الاطهار، ج ۱، ص ۳. (در ص ۱۷ و ۲۸، نام ۱۸۷ راوی از اهل سنت ذکر شده است که این حدیث را نقل کرده اند.
- [۱۱] بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۴۷ و ۲۴۸.
- [۱۲] مناقب آل ابی طالب، ابن شهر آشوب، ج ۴، ص ۷۰.
- [۱۳] نفس المهموم، ص ۱۶.
- [۱۴] همان، ص ۲۰.
- [۱۵] بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۳۹؛ جلاء العیون، ص ۲۸۱؛ لسان العرب، ج ۴، ص ۳۹۲.
- [۱۶] امالی صدوق، ص ۱۰۱ - ۹۹.
- [۱۷] کمال الدین، صدوق، ج ۱، ص ۲۶۹ - ۲۶۴.
- [۱۸] موسوعۀ کلمات الامام الحسین، معہد تحقیقات باقرالعلوم، ص ۹۱.
- [۱۹] سیرہ چہارده معصوم(ع)، محمدی اشتہاردی، ص ۳۰۹.
- [۲۰] امام حسین آفتاب تابان ولایت، محمدی اشتہاردی، ص ۳۸.
- [۲۱] همان. (کتاب ادريس در سال ۱۸۹۵ م. در لندن به زبان سریانی چاپ شد و روایت مذکور در ص ۵۱۴ و ۵۱۵ آن آمده است).

[۲۲] همان، ص ۲۱.

[۲۳] سیمای پرفروغ محمد، ترجمه کحل البصر، محمدی اشتهاردی، ص ۳۲۱.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

(الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

(ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

(ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

(د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

(ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

(و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

(ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

فائده‌مند

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹